

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu

Na broj: St-1878/2013

Stečajni dužnik: ANTE GRADNJA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Nade Klaić 2,
OIB: 43522479943

Vjerovnik: 1. NEVEN JURKOVIĆ iz Zagreba, Dedovići 3, OIB: 57986690384
2. IVA JURKOVIĆ iz Zagreba, Dedovići 3, OIB: 74125701274
3. ANTE JURKOVIĆ iz Zagreba, Zagreba, Dedovića 3, OIB:30348957208
4. IVANA JURKOVIĆ iz Zagreba, Skokov prilaz 5, OIB:72067989349
5. IVANA GRADNJA d.o.o., Zagreb, Dedovići 3, OIB: 47441440930

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

1x

Prilog:

- Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl.br. PŽ-5050/2025 od 27.01.2026. godine
- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl.br. St-1878/2013-269 od 14.11.2025. godine
- Žalba 1.-5. vjerovnika od 28.11.2025. godine
- Rješenje, Visoki trgovački sud RH, posl.br. PŽ-2374/2019 od 16.04.2019. godine
- Rješenje, Vrhovni sud RH, posl.br.Rev 837/2010 od 12.01.2016. godine
- Rješenje, Vrhovni sud RH, posl.br. Rev 1317/1991 od 20.08.1991. godine
- Rješenje, Vrhovni sud RH, posl.br. Revd 4829/2024 od 25.03.2026. godine

protiv rješenja Visokog trgovačkog suda RH,
posl.br. PŽ-5050/2025 od 27.01.2026. godine

I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH, posl.br. PŽ-5050/2025 od 27.01.2026. godine odbijena je žalba 1.-5. vjerovnika kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl.br. St-1878/2013-269 od 14.11.2025. godine, a kojim su 1.-5. vjerovnici pozvani da u roku od 8 dana od dostave rješenja solidarno predujme iznos od 2.665,61 EUR za pokriće troškova stečajnog postupka te je određeno kako će se stečajni postupak obustaviti i zaključiti zbog nedostatnosti mase za pokriće troškova stečajnog postupka, ukoliko 1.-5. vjerovnici ne uplate navedeni predujam.

Dokaz: uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl.br. PŽ-5050/2025 od 27.01.2026. godine
uvid u rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl.br. St-1878/2013-269 od 14.11.2025. godine
uvid u žalbu 1.-5. vjerovnika od 28.11.2025. godine
priklop spisa Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. St-1878/2013, radi uvida

II. 1.-5. vjerovnik podnose ovaj prijedlog za dopuštenje revizije protiv citiranog drugostupanjskog rješenja temeljem odredbe čl. 11 Stečajnog zakona (NN 44/96., 161/98., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12., 45/13., 71/15), dalje u tekstu: SZ/96, obzirom se u povodu revizije može očekivati odluka o pravnim pitanjima koja su razmatrali nižestupanjski sudovi, a koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi, a o kojima odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse VSRH, kao i slijedom činjenice da je 1.-5. vjerovniku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i posljedične pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu i pravo vlasništva kao temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

III. Uvodno, 1.5. vjerovnik, dalje u tekstu: vjerovnici, ukratko iznose predmet spora i tvrdnje stranaka u postupku, kako slijedi.

Prvostupanjskim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl.br. St-1878/2013 od 14.11.2025. godine vjerovnici su pozvani da u roku od 8 dana od dostave rješenja solidarno predujme iznos od 2.665,61 EUR za pokriće troškova stečajnog postupka te je određeno kako će se stečajni postupak obustaviti i zaključiti zbog nedostatnosti mase za pokriće troškova stečajnog postupka, ukoliko ne uplate navedeni predujam.

Protiv navedenog prvostupanjskog rješenja, vjerovnici su podnijeli žalbu protiv rješenja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešne primjene odredbi Stečajnog zakona, a u kojoj su istaknuli kako je stečajni upravitelj na štetu stečajnog dužnika propustio podnijeti žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-165/22-107 od 24.10.2024. godine u dijelu u kojem je odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova postupka zbog pogrešne primjene odredbi čl. 248. i 254. Stečajnog zakona.

Naime, u ovršnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi pod posl.br. Ovr-165/2022 unovčuje se navodna tražbina vjerovnika Projekt Utrina d.o.o. na nekretnini u vlasništvu stečajnog dužnika, Ante gradnja d.o.o. u stečaju.

Rješenjem o dosudi posl.br. Ovr-165/2022 od 24.10.2024. godine, predmetna nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika dosuđena je ovrhovoditelju kao kupcu te je odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova u cijelosti.

Vjerovnici smatraju da je razlučni vjerovnik koji je kupio nekretninu u tom postupku trebao podmiriti troškove unovčenja i tada bi ta sredstva činila stečajnu masu čime bi ona bila dovoljna za pokriće troškova stečajnog postupka, odnosno za nastavak postupka te su istaknuli kako nema potrebe za zaključenjem i obustavom stečajnog postupka jer se također pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi predmet posl.br. P-1785/2024 po tužbi 5. vjerovnika protiv stečajnog dužnika, radi izlučenja nekretnine iz stečajne mase i te predmet posl.br. P-2434/2024 po tužbi 1. vjerovnika radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a vođenje kojih postupaka iziskuje opstojnost

stečajne mase koja će svoje troškove namiriti od razlučnog vjerovnika Projekt Utrina d.o.o..

Zaključke prvostupanjskog suda i njihove posljedice nije otklonio niti drugostupanjski sud, koji štoviše u pobijanom rješenju nije konkretno odgovorio niti na jedan od žalbenih navoda, već je isključivo paušalno naveo kako žalbeni navodi nisu osnovani jer su oni u protivnosti s pravilnim utvrđenjima, zaključcima i obrazloženjem prvostupanjskog suda.

Pravna pitanja i njihova važnost u smislu odredaba čl.385.a st.1. ZPP

IV. Vjerovnici smatraju da odluka u ovoj pravnoj stvari ovisi o rješenju pravnih pitanja koja su važna ne samo za odluku u konkretnom predmetu, nego i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu, u smislu članka 385.a Zakona o parničnom postupku.

U pobijanoj odluci drugostupanjski sud zauzeo je stajalište da mogućnost priljeva određenih sredstava u stečajnu masu predstavlja tek hipotetsku mogućnost koja ne utječe na ocjenu njezine dostatnosti za pokriće troškova postupka, te je ujedno naveo da pravilnost pravomoćne odluke donesene u postupku posl.br. Ovr-165/2022 nije predmet ovog postupka. Upravo zbog takvog pravnog pristupa otvaraju se niže naznačena pravna pitanja:

- 1. Može li stečajni sud, pri primjeni odredbe čl. 203. st. 1. i 3. SZ/96, zaključiti da stečajna masa nije dostatna za pokriće troškova postupka i naložiti vjerovnicima predujam, a da prethodno ne utvrdi postoji li pravno relevantna i dostatno izvjesna mogućnost priljeva sredstava u stečajnu masu po osnovi već postojećih tražbina i već pokrenutih sudskih postupaka radi zaštite stečajne mase?**

Naznačeno pravno pitanje važno je zato što se u stečajnim postupcima učestalo pojavljuje problem procjene što sve ulazi u osnovicu za ocjenu dostatnosti stečajne mase kada novčana sredstva još nisu naplaćena, ali za njih postoji određena pravna osnova ili su već pokrenuti sudski postupci radi njihove zaštite i ostvarenja. Pobijana odluka polazi od toga da takvi mogući priljevi ne utječu na ocjenu dostatnosti mase, čime se nameće potreba da se na razini općeg pravnog standarda razjasni mora li sud razlikovati puku apstraktnu mogućnost od pravno relevantnog i dostatno izvjesnog očekivanja priljeva u stečajnu masu.

- 2. Jesu li za ocjenu dostatnosti stečajne mase iz odredbe čl. 203. SZ/96 pravno relevantne i one tražbine stečajne mase koje još nisu naplaćene, ali proizlaze iz konkretno postojećih pravnih osnova i pokrenutih postupaka, ili ih sud može unaprijed isključiti kao "hipotetske mogućnosti" bez posebnog utvrđenja njihove izvjesnosti i naplativosti?**

Naznačeno pitanje važno je zato što izravno pogađa pravni razlog na kojemu se pobijana odluka temelji, a to je ocjena drugostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju radi tek o hipotetskoj mogućnosti da bi određena sredstva mogla ući u stečajnu masu. Time se ne otvara samo pitanje pravilnosti pojedinačne činjenične ocjene, nego prije svega opće pravno pitanje po kojim kriterijima sud smije neku nenaplaćenu tražbinu ili očekivani priljev kvalificirati kao pravno nerelevantan za procjenu dostatnosti stečajne mase.

- 3. Može li se zaključiti da je stečajna masa nedostatna za pokriće troškova postupka ako su u tijeku sudski postupci pokrenuti radi zaštite prava stečajne mase, a sud prethodno nije ocijenio utječu li predmet i mogući ishod tih postupaka na postojanje i dostatnost stečajne mase za nastavak stečajnog postupka?**

Navedeno pitanje važno je zato što se njime razjašnjava odnos između postojanja aktivnih sudskih postupaka radi zaštite stečajne mase i ovlasti suda da zaključi kako je masa nedostatna za nastavak postupka. Odgovor na to pitanje ima značenje za jedinstvenu primjenu prava, jer utječe na to hoće li sudovi u usporedivim situacijama takve postupke smatrati pravno relevantnima ili ih zanemarivati do njihova pravomoćnog okončanja.

- 4. Utječe li na ocjenu dostatnosti stečajne mase u smislu odredbe čl. 203. SZ/96 postojanje konkretne pravne osnove po kojoj bi troškovi unovčenja odnosno druga sredstva ostvarena u vezi s unovčenjem imovine stečajnog dužnika mogla pripasti stečajnoj masi, iako o toj osnovi još nije donesena odluka povoljna za stečajnu masu?**

Pitanje je važno jer se u stečajnoj praksi često pojavljuju situacije u kojima postoji mogući priljev u masu po osnovi troškova unovčenja ili drugih konkretiziranih imovinskih prava koja još nisu realizirana. Potrebno je jedinstveno odgovoriti je li za ocjenu dostatnosti mase odlučno isključivo ono što je već naplaćeno ili se moraju uzeti u obzir i konkretne pravne osnove budućeg priljeva, radi pravne sigurnosti i ujednačene sudske prakse.

- 5. Je li stečajni upravitelj u svojem postupanju u cijelosti autonoman ili je njegov rad dužan kontrolirati stečajni sudac u smislu odredbe čl. 17. SZ/96?**

U prilog navedenom, vjerovnici se pozivaju na relevantnu sudsku praksu, cit.:

„Navedena zakonska odredba obvezuje stečajnog suca da, neovisno o prijedlogu stečajnog upravitelja ili nekog od vjerovnika, donese rješenje o obustavi i zaključenju stečajnog postupka kada utvrdi da imovina stečajnog dužnika nije dostatna ni za pokriće troškova stečajnog postupka. Da bi stečajni sudac mogao odlučiti o obustavi i zaključenju stečajnog postupka po čl. 203. SZ-a, treba utvrditi s kakvom stečajnom masom raspolaže stečajni dužnik, koliki su troškovi stečajnog postupka, kako oni koji su nastali, tako i oni koji se mogu očekivati u daljnjem vođenju postupka. Pritom mora dati razloge zbog čega smatra da stečajna masa nije dostatna za pokriće troškova postupka.

Nije dovoljno samo utvrditi kako je takvo okončanje stečajnog postupka predložio stečajni upravitelj zbog nedostatnosti stečajne mase.

Slijedom navedenog žalbeni sud nalazi osnovanim žalbene navode vjerovnika, stoga se pored navedenih činjenica, rješenje prvostupanjskog suda kojim se utvrđuje da stečajni dužnik nema imovine, ne može ispitati i njegovim je donošenjem učinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Stoga je slijedom svega navedenog, na temelju čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a valjalo uvažiti žalbu i ukinuti pobijano prvostupanjsko rješenje te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Sud u ponovljenom postupku treba utvrditi s kakvom stečajnom masom raspolaže stečajni dužnik, koliki su troškovi stečajnog postupka, tako i oni koji se mogu očekivati u daljnjem vođenju postupka, što će jasno obrazložiti, na način da je odluku moguće ispitati. Slijedom navedenog donijet će novu na zakonu osnovanu odluku o prijedlogu stečajnog upravitelja za obustavu i zaključenje stečajnog postupka.

Visoki trgovački sud RH, posl.br. PŽ-2374/2019 od 16.04.2019. godine

V. Štoviše, drugostupanjski sud u pobijanom rješenju nije konkretno odgovorio niti na jedan od žalbenih navoda, već je isključivo paušalno naveo kako žalbeni navodi nisu osnovani jer su oni u protivnosti s pravilnim utvrđenjima, zaključcima i obrazloženjem prvostupanjskog suda.

Sukladno čl.338.st.4. ZPP-a, sud će u obrazloženju izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile. Sud će posebno navesti i obrazložiti koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio.

Sukladno čl.375.st.1. ZPP-a, U obrazloženju presude odnosno rješenja drugostupanjski sud treba ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Sukladno čl.354.st.2.toč.11.ZPP-a, bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako presuda odnosno rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako je izreka presude nerazumljiva, ako proturječi sama sebi ili razlozima presude, ili ako presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ili ako o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku odnosno tonskih snimki i samih tih isprava ili zapisnika odnosno tonskih snimki.

Dakle, očito je kako su prvostupanjski i drugostupanjski sud propustili primijeniti, odnosno pogrešno primijeniti odredbe čl.8, 338.st.4., 375.st.1. i 354. ZPP-a, i to na način da je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno sa shvaćanjem revizijskog suda, i to o postupovnopравnim pitanjima koja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, i to:

1. Je li drugostupanjski sud kada u rješenju nije naveo razloge o odlučnim činjenicama i obrazložio drugostupanjsku odluku u smislu čl.369.st.1. ZPP-a počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.toč.11. ZPP-a?

2. Je li drugostupanjski sud ovlašten utvrditi žalbene navode neosnovanima, a bez da je iz obrazloženja presude jasno i nedvojbeno vidljivo da je prilikom donošenja odluke o žalbi pažljivo razmotrio i obrazloženo odgovorio na sve žalbene navode?

Obrazloženje presude odnosno rješenja koje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i žalbenim navodima, a ujedno je u cijelosti protivno stanju spisa, nedvojbeno je protivna praksi VSRH koja se odnosi na kvalitetu koja je nužna za opstojnost sudske odluke, pa se citira, cit.:

"11.2. Naime, od drugostupanjskog suda se očekuje da (umjesto takvog površnog i paušalnog obrazloženja) polazeći od svih okolnosti konkretnog slučaja, detaljnim, jasnim i uvjerljivim razlozima obrazloži svoje uvjerenje o činjenicama koje je uzeo u obzir primjenjujući određenu materijalnopравnu odredbu i, naročito, razloge zbog kojih mu nije prihvatljiva ocjena (primjena materijalnog prava) prvostupanjskog suda."

Vrhovni sud RH, Rješenje Revt-451/2017 od 19.05.2021. godine

„...Sudovi imaju pravo na ocjenu provedenih dokaza - i prema svojem uvjerenju i na osnovu savjesne i brižljive ocjene dokaza odlučivati koje će činjenice uzeti kao dokazane (čl. 8. ZPP-a), ali su u slobodi ocjene dokaza i oni ograničeni obvezom da tu svoju ocjenu opravdaju jasnim, uvjerljivim i logičnim (razumnim) razlozima iz kojih bi se mogla preispitati.

Valja kod toga imati na umu da sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a i ako presuda ne sadrži takve (jasne, uvjerljive, logične ili razumne) razloge o odlučnim činjenicama i (time) ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati - tako da se ne vidi koje činjenice je sud uopće utvrđivao i cijenio, odnosno koje je činjenice našao utvrđenim i kojim dokazima je stvorio određeni zaključak - i takvog uzeo relevantnim za odluku o predmetu spora...“

Vrhovni sud RH, Rješenje Rev 837/2010 od 12.01.2016. godine

«...Međutim, revident osnovano tvrdi da presude sudova prvog i drugog stupnja ne sadrže razloge o odlučnim činjenicama time da je izreka prvostepene presude suprotna sadržaju spisa pa se zbog toga ne može ispitati pravilnost i zakonitost pobijanih presuda. Zbog navedenog je u postupku pred nižestepenim sudovima ostvaren revizioni razlog bitne povrede iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 13. ZPP pa je revizija tuženika temeljem odredbe čl. 369. st. 1. ZPP prihvaćena time da su pobijane presude ukinute...»

Vrhovni sud RH, Rješenje Rev 1317/1991 od 20.08.1991. godine

Vjerovnici se također pozivaju na recentnu praksu Vrhovnog suda RH, i to rješenje posl.br. Revd-4829/2024 od 25.03.2026. godine kojim je tužitelju dopušteno podnošenje revizije s obrazloženjem, cit.:

“9. *Budući da drugostupanjski sud nije dao obrazloženje u odnosu na navedene žalbene prigovore, to je na temelju čl. 389.b st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11-proč.tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP), valjalo odlučiti kao u izreci ovog rješenja.*”

VSRH, Rješenje Revd 4829/2024 od 25.03.2026. godine

VI. Dakle, očito je kako su prvostupanjski i drugostupanjski sud propustili primijeniti, odnosno pogrešno primijeniti odredbe čl.8, 212., 331.b, 338. st.4., 375.st.1. i 354. ZPP-a, i to na način da je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno sa shvaćanjem revizijskog suda.

VII. Vjerovnici smatraju kako se radi o pitanjima koja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Postavljena procesnopravna pitanja odnose se na sam temelj pravne sigurnosti i predvidljivosti, odnosno legitimno očekivanje pravnih i fizičkih osoba koje se odnosi na izvjesnost ishoda sudskog postupka pod zakonom predviđenim pretpostavkama, kao i samu procesnu mogućnost da svoje zahtjeve dokazuju pred sudom.

Pitanja djelotvorne sudske zaštite i prava na pravni lijek odnose se na ustavnopravno i konvencijski zaštićena ljudska prava, čije poštivanje svakako predstavlja nužnu pretpostavku vladavine prava i povjerenja fizičkih i pravnih osoba u hrvatski pravni sustav.

VIII. Jednako tako, navedenim postupanjem, nižestupanjski sudovi su ujedno povrijedili i ustavno i konvencijsko pravo tužitelja na obrazloženu sudsku odluku kao sastavnicu temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje, zajamčeno Ustavom RH i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, čemu u prilog se umjesto daljnjeg obrazloženja citira ustavnosudska praksa, cit.:

«... U slučaju kao što je predmetni za očekivati je da neposrednih dokaznih sredstava nedostaje. Zbog toga je podnositelj i saslušan kao stranka u postupku. Međutim, sudovi su propustili ocijeniti njegov iskaz u smislu odredbe članka 8. ZPP-a, te navesti vjeruju li mu ili ne vjeruju, odnosno u kojem dijelu vjeruju, a u kojem dijelu ne vjeruju. Činjenična tvrdnja može biti ili istinita, ili neistinita, ali ne može biti "malo" ili "nedovoljno" istinita...

...Naglašava se da se Ustavni sud u postupcima pokrenutim ustavnom tužbom ne upušta, u pravilu, u ispitivanje činjenica, jer njegova zadaća nije bavljenje pogreškama o činjenicama ili o pravu, osim ako i u mjeri u kojoj te pogreške mogu povrijediti ljudska prava i temeljne slobode zajamčene Ustavom. Ustavni sud u tom smislu svoje odluke zasniva na činjenicama utvrđenima u sudskom postupku, osim ako podnositelj ustavne tužbe ne iznese ozbiljne, relevantne i dostatne razloge zbog kojih je u konkretnom slučaju od tog pravila potrebno odstupiti. Tako ni u konkretnom slučaju Ustavni sud ni na koji način ne namjerava utvrđivati činjenice, već upućuje na zadatak i ovlaštenje redovnih sudova da ustanove relevantno činjenično stanje, te ukazuje na zakonski okvir kojim je to utvrđivanje činjenica i ocjena dokaza regulirano...

...Ocjena je Ustavnog suda da obrazloženja presuda koje u ovom predmetu ustavnom tužbom osporava podnositelj ne zadovoljavaju gore navedene zakonske standarde u pogledu ocjene izvedenih dokaza u dovoljnoj mjeri da bi otklonili sumnju u arbitrarnosti i proizvoljnosti u tumačenju i primjeni mjerodavnog prava. Sukladno praksi Ustavnog suda, obrazloženja odluka nadležnih sudova koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge upućuju na zaključak o arbitrarnosti tako donesenih odluka u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu...»

Ustavni sud RH, Odluka U-III/3985/2012 od 22.02.2017. godine

"...Postupci pred sudbenim tijelima moraju biti u skladu s načelima vladavine prava, a obveza je sudbene vlasti obrazlagati svoje odluke odnosno pažljivo ispitati tvrdnje predočene pred sudom odnosno nadležnim tijelom, da ne bi doveli u pitanje načela dobrog rada pravosuđa i pravičnosti suđenja..."

Ustavni sud RH, Odluka U-III/2494/2008 od 30.03.2011. godine

«... pristup drugostupanjskog, a potom i revizijskog suda u žalbenom odnosno revizijskom postupku prilikom razmatranja žalbenih odnosno revizijskih prigovora

podnositelja, ocjenjivanja cjelokupnog postupka i razloga osporenih presuda može se ocijeniti suviše formalističkim, nedostatnim i arbitrarnim.

Stoga sagledavajući postupak koji je prethodio ustavnosudskom postupku kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud utvrđuje da isti nije vođen na način koji je podnositelju osigurao pravo na pravično suđenje što je, prema ocjeni ustavnog suda, dovelo do povrede prava podnositelja na pravično suđenje propisano člankom 29.stavkom1. Ustava i člankom 6. stavkom 1. Konvencije...».

Ustavni sud RH, Odluka U-III-1631/2015 od 13.05.2015. godine

IX. Radi svega navedenog, vjerovnici predlaže Vrhovnom sudu RH da odlučujući po ovom prijedlogu vjerovnicima dopusti podnošenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl.br. PŽ-5050/2025 od 27.01.2026. godine u cijelosti u odnosu na pravna pitanja naznačena pod toč. IV. i V. ovog prijedloga.

NEVEN JURKOVIĆ
IVA JURKOVIĆ
ANTE JURKOVIĆ
IVANA JURKOVIĆ
IVANA GRADNJA d.o.o.
svi po punomoćniku:

Trošak vjerovnika:
- Sastav prijedloga.....20.000,00 EUR
- PDV (25%).....5.000,00 EUR
- zastupanje više osoba (+50%).....12.500,00 EUR
UKUPNO.....37.500,00 EUR
+ sudska pristojba.....663,61 EUR